

EUROOPA KOHTU OTSUS

20. märts 1985*

[...]

Dumpinguvastane tollimaks mehaanilistelt käekelladelt

[...]

Kohtuasjas 264/82,

Timex Corporation, asukoht Harrison Road, Dundee, Šotimaa, esindajad: advokaadid Ivo Van Bael ja Jean-François Bellis, Brüssel, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis, advokaatide Elvinger'i ja Hoss'i büroo, 15 Côte d'Éich,

hageja,

keda toetasid

Saksamaa Liitvabariik, esindajad: Martin Seidel ja advokaat Dietrich Ehle, Köln, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis, Saksamaa Liitvabariigi Suursaatkond, 20-22 avenue Émile-Reuter,

Chambre française de l'horlogerie, asukoht 34 avenue de Messine, 75008 Pariis,

ja

Pforzheimer Uhren-Rohwerke Porta GmbH & Co., asukoht Maximilianstraße 46, 7530 Pforzheim,

kahe viimase esindaja: advokaat Dominique Borde, Pariis, kes tegutses kutseala mittetulundusühingu Siméon Moquet, Borde & associates nimel, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis, advokaatide Elvinger'i ja Hoss'i büroo, 15 Côte d'Éich,

menetlusse astujad,

versus

Euroopa Ühenduste Nõukogu, esindaja: selle õigusnõunik Gijs Peeters, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis, c/o Oreste Montalto, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

ja

* Kohtumenetluse keel: inglise.

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindaja: selle õigusnõunik John Temple Lang, keda abistas selle õigustalituse ametnik Pieter Jan Kuyper, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis, c/o Manfred Beschel, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

kostjad,

mille esemeks on EMÜ asutamislepingu artikli 173 teise lõigu alusel esitatud hagi, milles taotletakse nõukogu 12. juuli 1982. aasta määruse nr 1882/82 (millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Nõukogude Liidust pärit mehaanilistelt käekelladelt) (EÜT L 207, lk 1) artikli 1 osalist tühistamist,

EUROOPA KOHUS,

koosseisus: president Mackenzie Stuart, kodade esimehed G. Bosco, O. Due ja C. Kakouris, kohtunikud T. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann, Y. Galmot ja R. Joliet,

kohtujurist: M. Darmon,

kohtusekretär: D. Louterman, peametnik,

on teinud järgmise

otsuse

1. Euroopa Kohtu kantseleile esitatud 27. septembri 1982. aasta hagiavaldusega esitas Dundee's Šotimaal asuv äriühing Timex Corporation EMÜ asutamislepingu artikli 173 teise lõigu alusel hagi nõukogu ja komisjoni vastu, milles taotletakse nõukogu 12. juuli 1982. aasta määruse nr 1882/82 (millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Nõukogude Liidust pärit mehaanilistelt käekelladelt) (EÜT L 207, lk 1) artikli 1 osalist tühistamist.

2. Toimikust selgub, et juunis 1980 esitas British Clock & Watch Manufacturers' Association Ltd Prantsusmaa ja Ühendkuningriigi mehaaniliste kellade tootjate nimel kaebuse, mis käsitles dumpingutavasid Nõukogude Liidust pärit mehaaniliste kellade ja kellamehhanismide valdkonnas. Dumpinguvastane menetlus, mis selle kaebuse alusel algatati, viis selleni, et 14. jaanuaril 1982 võeti vastu komisjoni määrus nr 84/82, millega kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks Nõukogude Liidust pärit mehaanilistelt käekelladelt (EÜT L 11, lk 14). Seda esialgset maksu pikendati nõukogu 4. mai 1982. aasta määrusega nr 1072/82 (EÜT L 125, lk 1).

3. 12. juulil 1982 võttis nõukogu vastu eespool nimetatud määruse nr 1882/82. Selle määruse vaidlusaluse artikliga 1 kehtestati lõplik dumpinguvastane tollimaks

Nõukogude Liidust pärit käekelladelt, mille dumpingumarginaalile vastav määr on 12,6% kuldamata kellade ja kuni viie mikroni paksuse kullakattega kellade puhul ning 26,4 % üle viie mikroni paksuse kullakattega kellade puhul.

4. Niisuguste kellade mehhanismidele ei kehtestatud siiski mingit esialgset ega lõplikku dumpinguvastast tollimaksu. Komisjoni määruse nr 84/82 põhjendustes on selle kohta öeldud, et “mis puudutab mehaaniliste kellade mehhanisme, siis komisjon tegi kindlaks, et vaatamata olulistele dumpingumarginaalidele, on turule tungimise tase nii madal ja Prantsusmaal kehtivate koguseliste piirangute mõju nii suur, et ei ole põhjustatud mingit tuntavat kahju ega ole mingit ohtu, et selline kahju põhjustatakse”. Seevastu nõukogu määruse nr 1882/82 põhjendustes ei ole mehaaniliste kellade mehhanisme mainitud.

5. Eespool nimetatud aktid põhinevad nõukogu 20. detsembri 1979. aasta määrusel nr 3017/79 (kaitse kohta dumpinguhinnaga või toetustega impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed) (EÜT L 339, lk 1). Selle määrusega kehtestatakse kindlaks tingimused, mille puhul seatakse sisse dumpinguvastane või tasakaalustav tollimaks, määrates muuhulgas kindlaks dumpingu ja kahju mõiste, ning kehtestatakse lisaks menetlusnormid, eelkõige mis puudutab kaebust, uurimise algatamist ja läbiviimist, saadud teabe konfidentsiaalset käsitlemist ja menetluse lõpetamist, kui kaitsemeetmed ei ole vajalikud.

6. Hageja on mehaaniliste kellade ja mehaaniliste kellade mehhanismide põhiline tootja ühenduses ja nende toodete ainus valmistaja Ühendkuningriigis. Käesoleva tühistamishagiga väidab ta, et määrus nr 1882/82 võeti vastu, rikkudes nii põhimääruse nr 3017/79 kui ka EMÜ asutamislepingu materiaalõiguse norme ja menetlusnorme, sest esiteks olevat kõneolevatele kelladele kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu määr ebapiisav ja teiseks ei olevat mingit dumpinguvastast tollimaksu kehtestatud niisuguste kellade mehhanismidele.

7. Vastavalt 9. märtsi ja 28. aprilli 1983. aasta määrustega lubati Chambre française de l'horlogerie'l, Pforzheimer Uhren-Rohwerke Porta GmbH & Co.-l ja Saksamaa Liitvabariigil, kes piirdus märkuste esitamise hagi vastuvõetavuse kohta, astuda vastavalt kodukorra artiklile 93 menetlusse hageja nõuete toetamiseks.

Vastuvõetavus

8. Nõukogu ja komisjon esitasid kodukorra artikli 91 lõike 1 alusel vastuvõetamatuse vastuväite. 21. septembri 1983. aasta määrusega otsustas Euroopa Kohus liita selle taotluse vastavalt kodukorra artikli 91 lõikele 4 põhikohtuasjaga.

9. Et põhjendada esitatud vastuväidet, väidavad kostjad, et Timex Corporation'it, kellele vaidlustatud akt ei olevat adresseeritud, ei olevat nimeliselt selle resolutiivosas mainitud ega puudutavat see akt ka teda otseselt ja isiklikult, see mõjutavat samamoodi kõiki mehaaniliste käekellade tootjaid ühenduses. Seda

hinnangut ei muutvat asjaolu, et Timex Corporation'il võib olla õigus taotleda dumpinguvastase menetluse algatamist, sest vastavalt Euroopa Kohtu praktikale saab erinevus määruse ja otsuse vahel põhineda ainult akti enda laadil ja selle õiguslikel tagajärgedel.

10. Seevastu Timex Corporation ja menetlusse astujad, kes teda toetavad, väidavad, et hagi on vastuvõetav põhjendusel, et vaidlustatud määrus olevat tegelikult Timex Corporation'i suhtes otsus, mis puudutab teda otseselt ja isiklikult EMÜ asutamislepingu artikli 173 teise lõigu tähenduses. Nimelt olevat vaidlustatud akt vastu võetud muuhulgas Timex Corporation'i nimel esitatud kaebuse alusel ning olevat niisiis viimase taotlusel algatatud haldusmenetluse tulemus. Hageja huvi esitada hagi olevat seda selgem, et tema olevat ainus allesjäänud mehaaniliste käekellade tootja Briti turul ja kõnesolev dumpinguvastane tollimaks olevat kindlaks määratud eranditult tema majandusliku olukorra põhjal.

11. Nõukogu ja komisjoni tõstatatud vastuvõetavuse küsimused tuleb lahendada, lähtudes määrusega nr 3017/79 kehtestatud süsteemist ja täpsemalt selles ette nähtud dumpinguvastaste meetmete laadist, võttes arvesse EMÜ asutamislepingu artikli 173 teist lõiku.

12. Määruse nr 3017/79 artikli 13 lõikes 1 on sätestatud, et "dumpinguvastased või tasakaalustavad tollimaksud, olgu need siis kohaldatavad esialgselt või lõplikult, kehtestatakse määrusega". Kuigi on tõsi, et EMÜ asutamislepingu artikli 173 teises lõigus kehtestatud kriteeriumite kohaselt on need meetmed tõesti laadilt ja ulatuselt normatiivsed, sest neid kohaldatakse kõikide asjaomaste ettevõtjate suhtes, ei ole sellepärast veel välistatud, et nende sätted puudutavad otseselt ja isiklikult mõningaid ettevõtjaid. Selles osas tuleb eelkõige arutada hageja rolli dumpinguvastases menetluses ja tema seisundit vaidlustatud õigusnormis osutatud turul.

13. Kõigepealt tuleb märkida, et kaebuse määruse nr 3017/79 artikli 5 tähenduses, mille tulemusena võeti vastu määrus nr 1882/82, esitas British Clock & Watch Manufacturers' Association Ltd Prantsusmaa ja Ühendkuningriigi mehaaniliste kellade tootjate nimel, kelle hulka kuulub ka Timex Corporation. Toimikust selgub, et see kutseorganisatsioon haaras initsiatiivi seetõttu, et komisjon lükkas kaebuse, mille varem, aprillis 1979 esitas Timex Corporation ise, tagasi põhjendusel, et selle esitas ainult üks ühenduse tootja.

14. Hageja esitatud etteheited olid niisiis aluseks kaebusele, mille põhjal algatati uurimismenetlus, mille käigus kuulati lisaks ära Timex Corporation'i märkused, nagu selgub nii komisjoni määruse nr 84/82 kui ka nõukogu määruse nr 1882/82 põhjendustest.

15. Lisaks tuleb meenutada, et hageja on mehaaniliste kellade ja mehaaniliste kellade mehhanismide põhiline tootja ühenduses ja nende toodete ainus valmistaja Ühendkuningriigis. Sellele lisandub, nagu selgub ka määruste nr 84/82 ja 1882/82 preambulist, asjaolu, et uurimismenetluse kulu määrasid suures osas Timex

Corporation'i märkused ja dumpinguvastane tollimaks kehtestati tagajärgede alusel, mille tuvastatud dumping temale kaasa tõi. Konkreetsemalt on määruse nr 1882/82 põhjendustes täpsustatud, et lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määr kehtestati dumpingumarginaali tasemel, mis määrati kindlaks, "võttes arvesse kahju, mida Timex kandis impordi tõttu dumpinghindadega". Vaidlustatud määrus põhineb seega hageja isikul olukorral.

16. Sellest järeldub, et vaidlustatud akt on Timex Corporation'i suhtes otsus, mis puudutab teda otseselt ja isiklikult EMÜ asutamislepingu artikli 173 teise lõigu tähenduses. Nagu sedastas Euroopa Kohus oma 4. oktoobri 1983. aasta otsuses kohtuasjas 191/82: FEDIOL v. komisjon (EKL 1983, lk 2913), on hagejal niisiis õigus esitada talle kõik kaalutlused, mis võimaldavad kontrollida, kas komisjon pidas kinni määrusega nr 3017/79 kaebuse esitajatele antud protseduurilistest tagatistest ning kas ta ei teinud asjaolude hindamisel ilmseid vigu, jättis arvesse võtmata põhilised elemendid või kaasas oma põhjendusse kaalutlusi, mis kujutavad endast võimu kuritarvitamist. Ilma et ta saaks sekkuda hinnangusse, mille andmise õigus on ühenduse institutsioonidele omistatud eespool nimetatud määrusega, peab Euroopa Kohus selles osas teostama oma tavapärasest kontrolli riigiasutusele antud kaalutusõiguse üle.

17. Et hagi on niisiis vastuvõetav, tuleb nõukogu ja komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväide tagasi lükata.

Sisu

18. Oma taotluse puhul tugineb hageja kolmele väitele, milleks on vastavalt dumpingu objektiks olevate kellade normaalse väärtuse valesti määramine, määruse nr 3017/79 artikli 2 lõike 5 rikkumine, keeldumine edastada talle mõningaid andmeid, nimetatud määruse artikli 7 lõike 4 punkti a rikkumine ja ebapiisav põhjendus, millega rikuti EMÜ asutamislepingu artiklit 190.

19. Võttes arvesse toimekus toodud teavet, tuleb esiteks arutada väidet, et rikuti määruse nr 3017/79 artikli 7 lõike 4 punkti a. See õigusnorm sätestab:

"Kaebuse esitaja... [võib] tutvuda kogu teabega, mille on komisjonile esitanud pooled, keda uurimine puudutab..., kui see teave on nende huvide kaitse seisukohast asjakohane, kui see ei ole konfidentsiaalne artikli 8 tähenduses ja komisjon kasutab seda uurimises. Asjaomased isikud esitavad selleks komisjonile kirjaliku taotluse, näidates ära soovitud teabe."

20. Artikkel 8, millele eespool nimetatud õigusnorm viitab, näeb muuhulgas ette, et:

"2. a. Nõukogu, komisjon ja liikmesriigid, samuti nende töötajad ei levita konfidentsiaalset teavet, mis on neile teatavaks saanud käesoleva määruse kohaldamisel, ega seda, mille on andnud konfidentsiaalselt dumpinguvastase või tasakaalustava menetluse pool, välja arvatud teabe edastanud poole eriloa korral.

b. Igas konfidentsiaalsena käsitlemise taotluses on ära toodud põhjused, miks teave on konfidentsiaalne, ning sellega on kaasas mittekonfidentsiaalne kokkuvõtte teabest või põhjused, miks teabest ei saa teha kokkuvõtet.

3. Teavet käsitletakse tavaliselt konfidentsiaalsena, kui selle levitamisel võib olla olulisi negatiivseid tagajärgi isikule, kes teabe esitas või on selle allikas.” ’

21. Hageja heidab komisjonile kahe asjaolu pärast ette, et see keeldus edastamast talle teatud teavet, mis koguti võrdlusettevõtjateks valitud Hongkongi ettevõtjatelt. Esiteks ei olewat komisjon lubanud hagejal kontrollida, kas Hongkongist pärit kellade korpused ja numbrilauad on võrreldavad vastavate nõukogude kaubaartiklitega. Teiseks ei täpsustanud ta Timex Corporation’ile Hongkongis kogutud kaubaartiklite hindu või maksumust. Nimetatud keeldumine olevat vastuolus määruse nr 3017/79 artikli 7 lõikega 4, sest kõnesolevad andmed, mis olevat olnud aluseks, kui määrati kindlaks normaalne väärtus määruse artikli 2 tähenduses, olevat asjakohased Timex Corporation’i huvide kaitsmisel ega olevat konfidentsiaalsed määruse artikli 8 tähenduses. Mis puudutab täpsemalt Hongkongis kogutud kaubaartiklite hindu, siis hageja lisab, et Hongkongi ettevõtjate kogutud teabe temale edastamiseks oli mitu viisi, mis ei oleks kahjustanud selle võimalikku konfidentsiaalsust. Komisjon olevaks eelkõige võinud levitada kontrollitud firmade puhul kas keskmisi näitajaid või maksumuste ja vastavate hindade indeksit või teatud tegelike hindade vahemikus sisalduvaid ligikaudseid näitajaid.

22. Kostjaks olevad institutsioonid tunnistavad, et Timex Corporation’ile ei edastatud mitte mingeid korpusi ja numbrilaudu ega kõneolevate kaubaartiklite hindu käsitlevad andmeid. Nad ei vaidlusta, et komisjon oli põhimõtteliselt kohustatud edastama hagejale määruse nr 3017/79 artikli 7 lõike 4 punktis a osutatud teabe, kuid väidavad, et see õigusnorm ei hõlma antud juhul soovitud teavet. Selles osas väidavad nad kõigepealt, et nimetatud õigusnorm ei anna juurdepääsu teabele, mille on edastanud “pooled, keda uurimine puudutab”, mis välistab iseenesest kolmanda riigi ettevõtjad. Mis puudutab kõnesolevate kellade numbrilaudu ja korpusi, siis nad lisavad, et Hongkongi firmad ei esita kirjeldusi, mis võiksid Timex Corporation’ile ära kuluda, ja komisjon ei ole olnud kohustatud näidiseid säilitama.

23. Mis puudutab Hongkongis kogutud kaubaartiklite hindu käsitlevat teavet, siis kostjaks olevad pooled väidavad lisaks, et nende konfidentsiaalsus määruse nr 3017/79 artikli 8 tähenduses ei lase seda levitada. Alternatiivsed võimalused edastada hindu käsitlev teave, mida Timex Corporation ei olewat muide uurimise käigus taotlenud, ei olewat kasutatavad eelkõige võrdlusettevõtjate hindade kokkulangevuse tõttu.

24. Selles osas tuleb tõdeda, et määruse nr 3017/79 artikli 7 lõike 4 punkti a eesmärk on tagada, et asjaomased ettevõtjad saaksid uurimismenetluse käigus tutvuda komisjoni kogutud teabega oma seisukoha esitamiseks. Selle õigusnormiga tagatud õiguste kaitse peab võimalusel siiski kokku sobima konfidentsiaalsuse kaitse põhimõttega, mida on üldiselt tunnustatud EMÜ

asutamislepingu artiklis 214 ja mida on selle osas, mis puudutab määruses nr 3017/79 sätestatud menetlust, täpsustatud selle artiklis 8.

25. Nendest kaalutlustest tuleneb, et kostjaks olevate institutsioonide argumenti, mis põhineb kogutud teabe päritolul, ei saa toetada. Nimelt tuleb väljendit "pooled, keda uurimine puudutab" määruse nr 3017/79 artikli 7 lõike 4 punktis a tõlgendada nii, et see hõlmab mitte ainult pooli, kelle suhtes uurimine on algatatud, vaid ka neid, kelle teabe alusel nagu antud juhul arvutati kõnesolevate toodete normaalne väärtus, sest see teave on kaebuse esitajate huvide kaitsmise seisukohast täpselt sama asjakohane nagu dumpingut kasutavate ettevõtjate oma. Järelikult tuleb kogu konfidentsiaalne teave, mida komisjon uurimise käigus kasutas ja millest sõltus tema otsus dumpinguvastase tollimaksu kohta, ükskõik kas selle teabe esitas ühenduse või kolmanda riigi ettevõtja, anda kaebuse esitaja käsutusse, kes seda taotleb.

26. Mis puudutab Hongkongist pärit kellade korpusi ja numbrilaudu, siis kostjaks olevad institutsioonid nõustuvad, et samasugune toode, millel oli otsustav tähtsus vaidlustatud otsuse tegemisel, valiti väljavalitud toodete välisilme põhjal ja need tooted olid turul vabalt saadaval.

27. Selles olukorras oli komisjon kohustatud kas andma näidised hageja käsutusse või kui ta seda ei tee, siis esitama vähemalt kogu vajaliku teabe, mis võimaldab viimasel teha kindlaks kõnesolevad kaubaartiklid, et ta saaks hinnata, kas institutsioonid tuvastasid asjaolud õigesti.

28. Et teiseks oli tegemist Hongkongis kogutud kaubaartiklitega, tuleb märkida, et komisjon edastas hagejale viimase palvel ainult Prantsusmaal väljavalitud ja nõukogude mehhanismidega sarnaseks peetud mehhanismide loeteelu, samuti "tabeli, milles olid toodud ... normaalse väärtuse arvutamise viisid", kusjuures see viimane oli siiski ainult loetelu osadest, mis moodustavad mehaanilise kella, ja muudest hinna kujundavatest elementidest, kuid selles ei olnud ühtegi vastavat arvulist näitajat ja see oli niisiis hagejale kasutu.

29. Kostjaks olevad pooled tuginevad põhjendamatult kõnesoleva teabe konfidentsiaalsusele, mis olevat välistanud selle edastamise kaebuse esitajale. Tuleb tunnistada, et ühenduse institutsioonid on EMÜ asutamislepingu artikli 214 järgi kohustatud järgima ettevõtjate ja eelkõige kolmandate riikide ettevõtjate, kes on teatanud, et soovivad komisjoniga koostööd teha, teabe konfidentsiaalsena kohtlemise põhimõtet ning seda isegi siis, kui selleks ei tehta spetsiaalset taotlust määruse nr 3017/79 artikli 8 tähenduses. Seda kohustust tuleb siiski tõlgendada nii, et sama määruse artikli 7 lõike 4 punktis a sätestatud õigustelt ei võetaks nende põhisisu.

30. Sellest järeldub antud juhul, et komisjon oleks pidanud püüdma nii palju, kui see on kooskõlas ärisaladuse hoidmisega, edastada hagejale juhised, mis on vajalikud tema huvide kaitseks, valides vajadusel omaalgatuslikult niisuguseks edastamiseks sobiva viisi, sest arvutuse aluseks olevate elementide avaldamine ilma igasuguste arvuliste näitajateta ei vasta kohustuslikele nõuetele. Seda tuleb

tõdeda seda enam, et normaalne väärtus määrati kindlaks määruse nr 3017/79 artikli 2 lõike 5 punkti b tähenduses mõistetud samasuguse toote konstrueeritud väärtuse põhjal ning seega oli Timex Corporation oma huvide kaitsmisel täiel määral sõltuv elementidest, mida komisjon arvutamisel aluseks võttis.

31. Et dumpinguvastane tollimaks kehtestati niisiis, rikkudes määruse nr 3017/79 artikli 7 lõike 4 punktis a sätestatud olulisi menetlusnorme, tuleb määruse nr 1882/82 artikkel 1 seepärast tühistada, ilma et oleks tarvis arutada muid väiteid, mille hageja samadel eesmärkidel esitas.

32. Hagi eesmärk on siiski mitte vaidlusaluse õigusnormi tühistamine, vaid selle asendamine rangema ulatusega meetmega, mis sisaldab samaaegselt kõrgemat dumpinguvastast tollimaksu mehaanilistelt kelladelt ja niisuguse maksu kehtestamist selliste kellade mehhanismidele. Niisiis tuleb tühistatud õigusnormiga kehtestatud dumpinguvastane tollimaks säilitada seni, kuni pädevad institutsioonid on võtnud meetmed, mida käesoleva otsuse täitmine eeldab, vastavalt EMÜ asutamislepingu artikli 174 teisele lõigule.

Kohtukulud

33. Kodukorra artikli 69 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

34. Et kohtuvaidluse kaotasid kostjad, tuleb kohtukulud jätta solidaarselt nende kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

EUROOPA KOHUS

otsustab:

1. Tühistada nõukogu 12. juuli 1982. aasta määruse nr 1882/82 artikkel 1.

2. Säilitada nimetatud õigusnormiga kehtestatud dumpinguvastane tollimaks seni, kuni pädevad institutsioonid on võtnud meetmed, mida käesoleva otsuse täitmine eeldab.

3. Jätta hageja ja menetlusse astujate kulud solidaarselt nõukogu ja komisjoni kanda.

Mackenzie Stuart

Bosco

Due

Kakouris

Koopmans

Everling

Bahlmann

Galmot

Joliet

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 20. märtsil 1985. aastal Luxembourgis.

Kohtusekretär

President

P. Heim

A. J. Mackenzie Stuart